

[Christmas Møller.]

Kr., svarende til Underskuddet i 1914. Jeg vil raade det ærede Medlem til for en eneste Gangs Skyld at prøve paa at svare.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gentog sit Spørgsmaal og spurgte direkte, om man kan fortsætte med et Underskud paa Handelsbalancen af denne Art. Nej, det kan man ikke; men de, der foretager disse Indkøb, hæfter selv derfor, det gør Staten ikke. Det, der skete i 1919—1920, var, at Staten, da alt dette skete med Landmandsbanken, støttede Landmandsbanken og garanterede for dem, der skulde have haft Tabet; det var den forfærdelige Fejl. Men det hører op af sig selv. Jeg vil hævde, at hvis Handelsstanden disponerer ufornuftigt, er det ikke Staten, men de private Handelsfolk, der har disponeret ufornuftigt, der kommer til at betale det.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) siger, det hører op af sig selv. Ja, hvad er det, der hører op af sig selv? Det hører op af sig selv enten derigennem, at Valutaen bliver slaaet ned, eller at Udlandet ikke mere vil have de danske Værdipapirer; thi hvis Tiden i 1921 havde været saadan, at Udlandet fortsat kunde have aftaget de danske Værdipapirer, vilde det ikke have hørt op af sig selv, saa kunde vi være blevet ved med at sælge Kreditforeningsobligationer, Stats- og Kommuneobligationer og meget andet til Udlandet og faa Varer herfor. Vil det ærede Medlem da bestride, at en Gæld paa 1 000 Mill. Kr. betyder, efter som man nu regner med $4\frac{1}{2}$ eller 5 pCt. Rente, 45—50 eller maaske 60 Mill. Kr.s Fortjeneste til Udlandets Kapital, ydet af dette Lands Erhvervsliv. Vil det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) bestride det?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at de 1 000 Mill. Kr.s Gæld er jo ikke

Handelsstandens, det er netop den Gæld, som Staten og Kommunerne har gjort, og det har jeg ikke et Øjeblik været uenig med det ærede Medlem i. Det er Statens og Kommunens Gæld, som træder ind og forvirrer Begreberne med Hensyn til Handelspolitikken.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det være Slut med de korte Bemærkninger.

Christmas Møller: Det er forfærdelig kedeligt, for nu gik det rigtig saa godt.

For det første vil jeg gerne have konstateret, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) ikke har svaret — men vi kan maaske faa hans Svar senere — paa mit Spørgsmaal angaaende Aarene 1919—20 og det mægtige Underskud paa Handelsbalancen og dermed paa Betalingsbalancen i disse Aar. Dernæst siger det ærede Medlem, at det er ikke Handelsstandens Underskud. Nej, det ved jeg godt, men det kommer ikke Sagen ved. Det, der var Spørgsmaalet, var dette: Betyder en Fortsættelse af 1919—20-Linien — og jeg tog de Aar, fordi de var saa grelle — ikke, at efterhaanden udhules og udmarves dette Lands økonomiske Liv saaledes, at det, der er sket, er, at Fortjenesten i Landet, nu for Øjeblikket af 1 000 Mill. Kr., gik ikke til hjemlige Folk og saaledes flød videre, men til Udlandet. Det var Spørgsmaalet, og det har det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) aldeles ikke bestridt.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Krag med Hensyn til Spørgsmaalet Betalingsbalance og Handelsbalance. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Krag udtalte, at det i og for sig ikke er Handelsbalancens Tal, der er afgørende for Bedømmelsen af et Lands økonomiske Stilling over for Udlandet, men Betalingsbalancen. Jeg kan imidlertid ikke bedømme vor Stilling i dette Øjeblik anderledes end, at netop vor Betalingsbalance er spændt til det yderste. Nu nævnte det ærede Medlem Hr. Krag, at Skibsfarten har tjent bedre i den sidste Tid, og dette er heldigvis rigtigt, ligesom det ogsaa er rigtigt, at vi i kommende Tider ikke behøver saa stor Kornimport, som vi hidtil har haft, idet vi ikke kan sælge vore forædlede Landbrugsvarer til Udlandet i saa stort Maal som tidligere. Men vi faar